

یادداشت ها

این یادداشت ها، گاه با اندکی تلخیص، از نسخه ی زیر برگردانده شده است:

**KARL MARX AND FREDERICK ENGELS. SELECTED
WORKS. PROGRESS PUBLISHER, MOSCOW. ۱۹۷۳**

۱- مارکس در سال ۱۸۷۵، *نقد برنامه گوتا* را به تحریر در آورد تا با گرایشات نظری نادرستی که در نهضت کارگری آلمان در حال نضج گرفتن بود، مبارزه کند و از هرگونه مصالحه ی غیراصولی با پیروان لاسال جلوگیری به عمل آورد. *برنامه ی گوتا* قرار بود پایه ی وحدت گروه های کارگری گوناگون قرار گیرد و مارکس و انگلس، در عین تأیید نفس این وحدت، مخالف بی امان سازش های نظری و غیراصولی بودند. در این اثر، مارکس نظرات مهمی درباره ی برخی از مسایل اساسی سوسیالیسم، دیکتاتوری طبقه ی کارگر، ویژگی های کمونیسم، انترناسیونالیسم کارگری و بالاخره حزب طبقه ی کارگر اظهار داشته است.

۲- انگلس این پیشگفتار را در سال ۱۸۹۱، هنگام انتشار *نقد برنامه ی گوتا* به تحریر در آورد. چاپ این سند اساسی در آن زمان از اهمیت خاصی برخوردار بود، چرا که دقیقاً در همان زمان، کنگره ارفورت حزب سوسیال دمکرات آلمان در شرف تشکیل بود و برنامه ی نوینی، به جای برنامه ی گوتا در دست تهیه بود. انگلس هنگام تهیه ی مقدمات انتشار این سند مهم، با مخالفت برخی از رهبران سوسیال دمکرات آلمان چون کائوتسکی روبرو شد و به تقاضا و پافشاری آنان، قسمت هانی از سند را حذف کرد... همراه با *نقد برنامه گوتا*، نامه ی مارکس به براک، مورخ

پنجم ماه مه ۱۸۷۵، نیز به چاپ رسید. در زمان حیات انگلس، تنها یک چاپ از نقد برنامه‌ی گوتا منتشر شد.

۳- کنگره‌ی گوتا بین ۲۲ تا ۲۷ ماه مه ۱۸۷۵ تشکیل شد. در این کنگره، دو گرایش موجود در نهضت کارگری آلمان، یعنی حزب سوسیال دمکرات کارگران، یعنی *آیزناکرها* EISENA تحت رهبری بیل و لیبکنشت از یک سو و *اتحادیه‌ی عمومی کارگران آلمان*، که پیرو لاسال بود، از سویی دیگر، متحد شدند و حزب سوسیالیست کارگران را تشکیل دادند و به نفاق و تفرقه در نهضت کارگری آلمان پایان بخشیدند. برغم انتقادهای کوبنده‌ی مارکس و انگلس از این برنامه، مضمون آن با مختصر تغییراتی به تصویب کنگره رسید.

۴- کنگره سوسیال دمکرات های آلمان در "هال" بین دوازدهم تا هجدهم اکتبر ۱۸۹۰ تشکیل شد. کنگره مقرر داشت که طرح برنامه‌ی نوینی تهیه گردد و سه ماه قبل از تشکیل کنگره‌ی *ارفور* منتشر شود تا مورد بحث سازمان‌ها و مطبوعات حزبی قرار گیرد.

۵- کنگره "هاگ" انترناسیونال اتحادیه‌های کارگری بین دوم تا هفتم سپتامبر ۱۸۷۲ تشکیل شد. در این کنگره ۶۵ نماینده از ۱۵ سازمان شرکت داشتند. رهبری فعالیت این کنگره در دست مارکس و انگلس بود. در این کنگره، مبارزات مارکس و انگلس علیه گرایش‌های خرده بورژوازی و ناسالم جنبش کارگری به اوج نوینی رسید و به طور مشخص، فعالیت‌های تفرقه‌انداز آنارشیست‌ها محکوم شد و رهبران این فرقه از انترناسیونال اخراج گشتند. تصمیمات کنگره‌ی هاگ را می‌توان سرآغاز تشکیل احزاب کارگری مستقل در کشورهای گوناگون به شمار آورد.

۶- حزب سوسیال دمکرات کارگران آلمان در کنگره‌ی ای با شرکت سوسیال دمکرات های آلمان، اتریش و سونیس اعلام وجود کرد. این کنگره بین هفتم تا نهم اوت ۱۸۶۹ در شهر *آیزناک* تشکیل شد و به این خاطر، حزب سوسیال دمکرات

کارگران آلمان آیزناکرها نیز خوانده می شدند. برنامه ای که در کنگره به تصویب رسید، اساساً با اصول مورد تأیید انترناسیونال اول انطباق داشت.

۷- در این جا، کتاب باکونین تحت عنوان *دولت و آتارشی* مورد اشاره است که اول بار در سال ۱۸۷۳ در سوئیس به چاپ رسید.

۸- *حزب مردم* در سال ۱۸۶۵ تشکیل شد و عناصر دمکراتیک طبقات خرده بورژوازی و بورژوازی را در بر می گرفت و مخصوصاً در جنوب آلمان پایگاهی گسترده داشت. این حزب با وحدت آلمان در شکل یک جمهوری دمکراتیک متمرکز و تحت استیلای پروس می مخالفت می کرد و خواستار تشکیل یک دولت فدرال "آلمان بزرگ، شامل پروس و اتریش بود.

۹- *ولکستات* بنگاه انتشاراتی حزب سوسیال دمکرات کارگران آلمان و ناشر روزنامه *ی ولکستات* و دیگر نشریات حزب بود و مدیریت آن را بیل به عهده داشت. در *ولکستات*، ارگان مرکزی حزب سوسیال دمکرات کارگران آلمان بود که بین اکتبر ۱۸۶۹ تا سپتامبر ۱۸۷۶ به سردبیری لیبکنشت انتشار یافت و مارکس و انگلس نیز در اداره ی آن سهمی به عهده داشتند.

۱۰- *اتحادیه ی صلح و آزادی* سازمانی صلح طلب (پاسیفیست) بود که لیبرال ها و جمهوری خواهان سوئیس آن را در سال ۱۸۶۷ ایجاد کردند. اتحادیه معتقد بود که با تشکیل "ایالات متحده ی اروپا" می توان از بروز جنگ جلوگیری کرد و با اشاعه ی این گونه نظرات نادرست، توده ها را از مبارزه ی طبقاتی راستین خودمنحرف می ساخت.

۱۱- *نوردویچ الگماین زایتونگ* یک روزنامه ی ارتجاعی بود که در سال های ۱۸۶۱ تا ۱۹۱۸ در برلن منتشر می شد. بین دهه های شصت تا هشتاد، این روزنامه در حکم ارگان دولت بیسمارک به شمار می رفت. اشاره ی مارکس در اینجا مشخصاً به مقاله ای در شماره ی بیستم ماه مارس ۱۸۷۵ روزنامه است.

۱۲- آتلیه ماهنامه ای بود که بین ۱۸۴۰ تا ۱۸۵۰ در پاریس منتشر می شد و ارگان پیشه وران و کارگران سوسیالیست مسیحی به شمار می رفت.

۱۳- **Kultur kamp** نامی است که بورژوا لیبرال ها برای اقدامات فرهنگی دولت بیسمارک در دهه ی هفتاد قرن اخیر انتخاب کرده بودند. ظاهراً هدف این اقدامات پدید آوردن فرهنگی غیر مذهبی بود. بیسمارک، به قصد تقویت قدرت های ارتجاعی، بخش عمده ی این اصلاحات را در دهه ی هشتاد، مورد تجدیدنظر قرار داد.

۱۴- نامه ی انگلس به بیل بین هیجدهم تا بیست و هشتم مارس نوشته شد و مبین نظر مشترک مارکس و انگلس در مورد طرح پیشنهادی بود. انگلس نیز در اینجا محتوای نادرست و فرصت طلبانه برنامه را، که ریشه در مفاهیم و نظریات لاسالی داشت. به باد انتقادی کوبیده گرفت و نقطه نظرهای راستین را در مقابل آن قرار داد.

۱۵- *فرانکفورتر ژایتونگ اوند هاندلس بلات* روزنامه ی خرده بورژواهای دمکرات بود که از ۱۸۶۵ تا ۱۹۴۳ منتشر می شد.

۱۶- در اینجا، این بند از طرح برنامه ی گوتا مورد اشاره ی انگلس است:

"حزب کارگران آلمان خواستار مواد زیر به عنوان بنیاد آزاد دولت است :

۱- حق رأی مستقیم، برابر و همگانی، با اوراق مخفی، برای تمام افراد ذکوری که به سن بیست و یک سالگی رسیده اند. این رأی گیری باید در تمام انتخابات ملی و محلی انجام گیرد.

۲- قانون گذاری مستقیم توسط مردم با حق طرح و رد لوایح.

۳- آموزش نظامی همگانی و جایگزینی ملبیس های خلق. به جای ارتش موجود. تمام تصمیمات مربوط به جنگ و صلح باید در نشستی از نمایندگان منتخب مردم اتخاذ گردد. تمام قوانین اضطراری، مخصوصاً قوانین مربوط به آزادی مطبوعات، اجتماع و احزاب باید لغو گردد.

۴- قوه قضائیه باید در دست مردم باشد و عدالت بطور رایگان (برای مردم) اجرا شود.

"حزب کارگران آلمان خواستار موارد زیر به عنوان بنیاد آزاد دولت است:

۱- آموزش رایگان همگانی و برابر، توسط دولت: آموزش اجباری و رایگان.

۲- آزادی تفکر علمی. آزادی وجدان".

۱۷- اشاره به جنگ میان دولت پورس و فرانسه است که در سال (۱۸۷۱-۱۸۷۰) صورت پذیرفت.

۱۸- ر. ک. به: DER LASSALESCHE W. BRACKE,

VORSCHLAG BRAUL NSCHWEIG, ۱۹۷۳

۱۹- دمکراتیش وخن بلات (هفته نامه ی دمکراتیک) یکی از نشریات کارگران

آلمان بود که به سردبیری لیبکنشت در شهر لایپزیک بین سال ۱۷۶۷ تا ۱۸۶۹ منتشر می شد. این هفته نامه نقش مهمی در پیدایش حزب سوسیال دمکرات کارگران آلمان به عهده داشت. در سال ۱۸۶۹، در کنگره ی آیزناک این هفته نامه به عنوان ارگان مرکزی حزب تعیین شد و *ولکستات* نام گرفت. (ر. ک. به یادداشت شماره ی ۹) مارکس و انگلس نیز گاه برای این روزنامه مقاله می نوشتند.

۲۰- اشاره ی انگلس به روزنامه های سوسیال دمکراتیکی است که در فوریه

۱۸۹۱، نامه هائی در تأیید *نقد برنامه ی گوتا* به چاپ رساندند. این روزنامه ها عبارت بودند از:

- آربیتزر زایتونگ (ARBITER ZEITUNG): این روزنامه، ارگان حزب

سوسیال دمکراتیک اتریش بود و از سال ۱۸۸۹ در وین چاپ می شد و آدلر سردبیر آن بود. در سال های اول دهه ی نود قرن نوزدهم، این روزنامه مقاله هائی از انگلس را منتشر ساخت.

- ساکیس آربیتزرزایتونگ (SACHISS CHE ARBEITER ZEITUNG)

یک روزنامه ی سوسیال دمکراتیک آلمانی بود که از ۱۸۹۰ تا ۱۹۰۸، در شهر

درسدن (BRESDEM) چاپ می‌شد و در اوایل دهه ی نود، ارگان گروه شبیه-آنارشیمیستی "جوانان" بود.

- زوریکرپست (ZURICHER POST): یک روزنامه ی سوسیال دمکراتیک که از سال ۱۸۷۹ تا ۱۹۳۶ در شهر زوریخ منتشر می‌شد.

۲۱- *دای نجوی تسایت* (DIE UEUE ZEIT) ارگان تنوریک حزب سوسیال دمکرات آلمان که از ۱۸۸۳ تا ۱۹۲۳ در شهر اشتوتگارت منتشر می‌شد و بین سال‌های ۱۸۸۵ تا ۱۸۹۴، مقالاتی از انگلس را به چاپ رساند.

۲۲- لیبکنشت گزارشی به کنگره ی سوسیال دمکراتیک‌ها ارائه کرد.

۲۳- *قانون اضطراری علیه سوسیالیست‌ها* در ۲۱ اکتبر ۱۸۷۸ در آلمان به مرحله ی اجرا در آمد. این قانون تمام تشکیلات سوسیال دمکراتیک، سازمان‌های توده ای و نشریات کارگری را منع می‌کرد. برحسب این قانون، نشریات سوسیالیستی ضبط و سانسور شد و فشارهای زیادی علیه سوسیال دمکرات‌ها وارد آورد. به لحاظ فشارهایی که از سوی نهضت توده ای کارگری وارد آمد، در اول اکتبر ۱۸۹۰ این قانون لغو شد.

۲۴- اشاره به پرونده ی طلاق کنستس سوفی هاتس‌فیلد (SOPHIE HATZFIELD) است که لاسال بین سال‌های ۱۸۴۶ تا ۱۸۵۶ وکیل او در دادگاه بود. لاسال در دفاع از یکی از اعضای خانواده های سابقه دار اشرافی، راه اغراق‌گزید و موقعیت آنان را به مبارزات مردم ستمدیده تشبیه کرد.

۲۵- *ور وارتس برلینر ولکس‌بلات* (UORWARTS BERLINER VOLKSBLATT) یک روزنامه ی سوسیال دمکراتیک آلمانی بود که در سال ۱۸۸۴ تأسیس شد و تا سال ۱۸۹۱ تحت همین عنوان انتشار یافت و از سال ۱۸۹۱، ارگان مرکزی حزب سوسیال دمکرات آلمان شد.

اشاره به سرمقاله ای است که در سیزدهم فوریه ی ۱۸۹۱ در این روزنامه به چاپ رسید و در آن نارضایتی گروه پارلمانی سوسیال دمکرات ها از یادداشت های انتقادی مارکس از برنامه ی گوتا و ارزیابی او از نقش لاسال بیان شده بود.

۲۶- در نامه ی مورخ بیستم فوریه ی ۱۸۹۱، فیشر انگلس را از تصمیم دبیران حزب مبنی بر منتشر ساختن سه اثر مارکس و انگلس مطلع ساخت و از او تقاضا کرد که پیشگفتارهایی برای این آثار تهیه کند.

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.javaan.net/nashr.htm>

آدرس پستی: BM IWSN, London WC1N ۳XX

ایمیل: yasharazarri@yahoo.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۳